

вѣлъ прѣселването, но наскоро слѣдъ това умрѣлъ. Дъщеря му била открадната отъ „татари,“ и не много слѣдъ това „се махналъ“ отъ селото и самиятъ му синъ.

Карсѣнлийци помнятъ идването на Х. Димитъръ въ селото имъ, когато той се подвизавалъ въ бахчитъ край Тунджа и покрай селата Карсанлий и Мечкарево.

Колкото и да сж намирани около селото старини, като монети и др., които ще сж отъ близката на с. Глуфишево разсипана крѣпостъ, върху самото мѣсто на с. Карсанлий нѣма никакви стари слѣди.

Въ селото нѣма черква, но училището тукъ е открито още въ 1862 г., а зданието му е построено въ 1875 г.

При прѣкрѣстването му, неумѣстно е горното име да се прѣвежда, а трѣба да се замѣни съ такова, взето отъ списъка на сливенскитъ политически дѣйци.

Селото Карсѣнлий брои 51 сгради и 326 жители.

С. Мечкарево.

Днесъ селото Мечкарево е малко по-долу отъ старото си мѣсто. Прѣмѣстило се прѣди около 28 години поради тунджанскитъ наводнения, както е станало и съ сѣдното нему заселище Карсѣнлий.

Съгласно мѣстното прѣдание, Мечкарево било много старо. По-рано брояло 300—400 кжци, съ мнозинство българи. По едно врѣме се наричало Али-Бей Кариеси (село на Али Бей) — фактъ, който посочва на загнѣздения тамъ землевладѣлецъ-бей, отъ врѣмето на който, вѣроятно, сж и живущитъ въ селото турци.

Мечкарево ще е заправено прѣзъ робството, край развалини на срѣднѣвѣковно или древно заселище. Селенитъ му, напр., казватъ, че около него били намѣрени стари монети, едни отъ които носѣли образа на „Христа“.

Българското начало на Мечкарево се подкрѣпя съ факта, че то нѣкога давало „войници“. Споредъ прѣданието, тия „войници“ били доста на брой, и то не „войници“, които ходѣли въ Цариградъ само да пасятъ султанскитъ коне, а такива които участвували въ военни походи. Тоя стажъ на войниклъкъ е сравнително старъ и ни отнася въ първитъ вѣкове на робството. Когато мечкарци счели за унизително или „губи врѣме“ да ходятъ въ Цариградъ като